

ELŐFIZETÉSI ÁR.

Helyben házhoz hordva és vidékre postai megküldéssel:

Egész évre . . . . . 4 frt — kr.
Félévre . . . . . 2 frt — kr.
Negyedévre . . . . . 1 frt — kr.
Egyes szám ára 10 kr.

Hirdetéseket jutányosan szamitunk.

Hivatalos hirdetések 100 szögig 1 frtért közölhetnek.

Kincstári bélyegdíj minden hirdetésért 30 kr.

Hirdetéseket s előfizetéseket felvesz Landesmann M. könyvkereskedése S.-a-Ujhelyben.

SÁTORALJA

Zemplénnvármegye közérdekeit képviselő hetilap.

Megjelenik minden szombaton.

SZERKESZTŐSÉG
ÉS
KIADÓHIVATAL

hova a lap szellemi részét illető közlemények s az előfizetési pénzek, hirdetési kéziratok s díjak és a lap sretküldésére vonatkozó felszólalások intérendők.

Sárospatak, Kovács-utca 174. sz.

Kéziratokat nem adunk vissza

Hérmeltemen leveleket nem fogadunk el

Nyitlár minden sora 20 kr.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ-TULAJDONOS:

STEINFELD JENŐ.

TÁRS-SZERKESZTŐ:

RÉZ LÁSZLÓ.

Igazságügyi miseriák.

Szilágyi Dezső igazságügyminisztersége idejében az országgyűlés egy néhány milliót szavazott meg új igazságügyi paloták építésének és a rozzantaknak átalakítására.

Az indokolásban fel vannak sorolva azok a helyek, a hol az igazságügyi paloták építése elodázhatalan.

S.-a-Ujhely is azok között szerepel, a hol a törvényszéki állapot tarthatatlan és a volt miniszter S.-a-Ujhelyt is olyanak jelölte ki, a hol egy az igényeknek megfelelő törvényszéki palota építése szükségessé vált.

Az indokolás nem sorolja fel azon miseriákat, amelyek egyes törvényszéki helyiségeknél fenállanak. épp azért akadtak olyan városok is, a melyek a törvényben fel sorolva nem voltak ugyan, de azért füt-fát ígérve zónáztak és nagy deputációival járultak az igazságügyi miniszterhez, hogy nekik is építtessen valamit a milliócskákból.

Persze azok nagy része sem kapott semmit, a kiket a törvény vett oltalmába, hát hogy kaptak volna a zónázók.

Ezt lehet következtetni S.-a-Ujhely példájából.

Sokan azt mondják, hogy a milliócskakat már elébb elköltötték igazságügyi czélokra, — és hogy a fedezet kiegyenlíthető legyen, kellett a törvényt megalkotni.

Én nem hiszem, hogy szembekötődít akarnának velünk játszani, de tény, hogy a már több éve szentesített törvény S.-a-Ujhelyre még csak árnyékát sem hajtja.

Miniszteri kiküldöttek jártak, keltek S.-a-Ujhelyben. Alkudoznak, krajczároskodtak egyes telkek megvetelénél — de hogy S.-a-Ujhelyben lesz-e igazságügyi palota, senki sem tudja megmondani?

Boldog az az állam, a melynek olyan jogkereső közönsége és ügyvédi kara van, mint a S.-a-Ujhelynek birái és tisztviselői karáról nem beszélek, — ezek mindig mostoha gyermekei voltak az államnak. Azoknak úgy kell jónak lenni, a hogy van. Aztán, ha egészséges épületbe fog a törvényszéki kar működni, mindenki eléri a 60 éves kort és nagy nyugdíjjal kell az igazságügyi költségvetést terhelni.

De, hogy Zemplénnmegye ügyvédi kara és jogkereső közönsége túri a törvényszéki miseriákat, az már csakugyan unikum.

Ha olyan állapotok lennének másutt, mint itt, a lapok nap-nap alatt csak arról beszélnének, — az országgyűlésen egyik interpelláció a másikat érné, szóval mindent elkövetne az ügyvédi kar és közönség, hogy a törvény végrehajtsassék.

Mert mit is kell kierőszakolni — hogy e kifejezéssel éljék — a zempléni ügyvédi karnak? azt, hogya szentesített törvény végrehajtsassék!

Tisztelt ügyvéd urak! Elvesztették önök már érzéküket is? És nem kelle-

metlen önökre, hogy — többek között a pertárba, a hol a legtöbb dolgnak van — csak is a bizonyosok közvetlen érintkezésével juthatnak? — a mily czél-szerűtlen elhelyezésénél fogva, eppenoly egészségtelen miazmákkal árasztja el a folyosókat, szobákat? Vagy kellemes, hogy a gyepmester azon a folyosókon hordja ki az ürüléket, a melyen önöknek és a jogkeresőközönségnek a telek-könyvbe kell bejutni.

A setéségről nem is szólok, a mi a zig zug folyosókon honol, — mert csak annyi hátránya van, hogy délután három órákor a ki arra jár, az orrát töri be, — ez gyógyítható, — de nem szégyenletes állapot-e az, hogy az eredeti és értékes okmányokkal telt irattárak a czugos és nyitott folyosókon vannak elhelyezve? Azokhoz bárki hozzáférhet, mert nincs helyiség, továbbá, hogy a bírói kar szobáinak ablakai a bőrtön udvarára nyilnak és csak is a rabok abrihtolását lehet levegő helyet élvezniök?

Ezek nem elég indokok ügyvéd urak, hogy önök a törvény fogamatosságát forsírozzák?! Azt hiszem nem kell többet felhozni annak bizonyítására, hogy te-gyének valamit.

Ne túrjék, hogy egyik-másik minisz, teri kiküldött kocskizásaival év, év után tűnjék el, — hanem lépjenek fel az önök- ket megillető tekintéllyel és befolyással — és követeljék, hogy S.-a-Ujhely- az égetően szükségén törvényszéki palotával haladéktalanul láttassék el. R.

TÁRCSA.

Mese egy kis fáról meg egy kis leányról.

— A „Sátoralja” eredeti tárcsája. —

(Vége.)

Megvárta szép virágszínű ruháját; felpróbál-gatta százszor és százszor, hogy mint is fog az ő neki állami. — Mert ő szép akart lenni, nagyon szép, hogy — olyan sok között is, magához lánczolja a völegényet.

Belépett a fűnyes, földszített terembe a mely-ből kihallatszott egy-egy keringő fináléjának röpkeo accordja. Dobogó kiesi szíve úgy elszor-ruít, meglátva azt a vakító fényt, mámoros zajt s megérezve a szétfolyó illatot, a mely a vért forróvá forralja, különösen a szív körül meg az ajkakon.

Szép nagy szemével úgy kereste az erdei virágot, a fény helyett a mosolygó napsugárt, a kábító mesterkélt illat helyett jobban szeretta volna, ha a lekaszált, hervadó fű illatát érezné, a mely nem sarkal vágóra, nem költ a szívben

ingert, de ad édes élvezetet s tisztává teszi a szívet. a levegőt.

Leült egy sarokba, fölénkén, mint a megsebzett galamb és soutejének szárnyait összehúzta a szíve fölött. Talán annak az ártatlanságát akarta véd-delmelni, vagy pedig fázott, reszketett. — Csak akkor járta át testét jóleső melegség, midőn megpillantotta a Dobó Géza arcát. — Az ő völegénye!

Egy percze, mintha megállt volna a szíve: valamit érzett. Látta maga körül azokat a mosolygó arcokat; az imént talán rájok se nézett, de most szeméből vad gyűlölet szállt feléjük, hátha elrabolják tőle az ő egyetlenét. — De nem, hiszen ő megígerte, hogy menyasszonyává teszi, hogy neki adja a boldogságot.

Dobó Géza pedig midőn meglátta a leányt, kinek szeméből, minden vágy, sejtelmes kyö-nýör, — a mely megláthatja a gyenge leányzsi-vet — felő r-pált, megállt és tanakodott, hogy mit is csináljon. Aztán körül nézett, mint azok, kik azt figyelik: néznek-e reakjok s megindult a leány felé. — Mikor hozzá ért megragadta a kezét indulatosan és szinte dühösen kérdezte: — Hogy mert ide jönni?!

A leány szemébe felszökött a könyű. Talán azt a kiszínezett, édes jutalmat siratta, a melyet

várt, várt: hiszen ő csak örömet akart szerezni a völegényének.

Az pedig ott állt előtte és suttogva, de mégis elég távolról beszélte:

— És milyen ruhában?

A leány fölénkén felelt vissza:

— Talán nem jó? Hiszen magam varrtam!

Ekkor a terem másik szegletéből egy kedves hanghang eseadult föl: Dobó Géza!

A leány oda nézett, a honnan a hang jött. Aztán oda nézett a Dobó Géza arcába is és oda sugta könyes szemmel, rezgő hanggal:

— Itt maradok! Ha kinvetnek is: hiába tiltja meg.

Dobó Géza pedig, midőn látta a leány veresedő szemét, a könyek előjelét, a melyek szerelmes szívéből készültek felakadni, talán meg is szanta, de szó nélkül hagyta ott, hogy elvegyüljön a fénybe, zajba.

A kis leány csak ült ott — egyedül. Nem látta a ramosolygó gúnyos tekinteteket, csak az ő — völegényét nézte, a mint mosolygva, ka-czagva játszik egy másik leánnyal, a kinek a szeme ragyog, az ő — völegényére ragyog.

De könyű nem esett ki a szeméből: még akkor se, a mikor hazament abba az ódon, kies házba. Csak a fájdalmat érezte, de a szétfeszített álmo-kat sem siratta meg.

VEGYES HIREK.

— Földműves és munkásnépek adott kedvezmény a millenniumi kiállításra. A földműves és munkásnépek az ezredéves kiállítás és a fő- és szekváros megtekintése céljából tervezett tömeges felrándulásai tekintetében a kiállítási igazgatóság a következő tájékoztatást adta ki: A kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur, mint az ezredéves kiállítás országos bizottságának elnöke, messzemenő könnyítésekkel óhajtan lehetővé tenni az ország földműves és munkás népeinek az ezredéves kiállítás és a fő- és szekváros megtekintését, elhatározta, hogy a nagyobb tömegekben felránduló részére: a) A magyar királyi államvasutak és ezeknek üzemében álló vasutak vonalain 50%-nyi mérsékelt engedélyre a zónarendszerű személydíjszabás szerinti III. osztályú menetjegy-árakból, továbbá intézkedik, hogy a nem állami kezelés alatt álló vasutak vonalain, nem különben a gőzhajózási társaságok által fenntartott személyjáratokon hasonlóan kedvezményeket adassanak. b) Ezer személy befogadására, katonagyakkal felszerelt barakkot épített a kiállítás közelében és ebben 10 kr-ért nyújt egy-egy személynek 1-1 napra szállást. c) A barakkal kapcsolatosan népkonyhat állít és ebben 10 kr-ért ad egy tal meleg ételből álló ebédet, vagy vacsorát. d) Díjmentesen megfelelő számú és nyelvismerettel bíró kalauzokat bocsát az érkező csoportok rendelkezésére, kik hivatalba lesznek a csoportokat egész itt időszak alatt a szakszemes felvilágosításokkal, magyarázatokkal támogatni és kíséreni. e) Husz krajcárú mérsékelt beleptí jegyeket adak ki a kiállításra. f) Jegyzeteket hozat forgalomba a kiállítás igazgatósága útján, melyekben a menetúti jegy, szállásutalvány, a kiállításba való belépésre jogosító jegyek, az ebéd-, illetve vacsoraegyütt foglaltatás s melyekért a díjfizetés egyszerre és egy összegben történvén, az utazás kényelme biztosított. Ezen felsorolt kedvezmények mellett lehetővé valik az, hogy a XIV. zónához tartozó vidéken lakó egyen 2 napú tartózkodásra egészen 5 forint, a VIII. zónához tartozó vidékek lakossága (az élelmezést, szállást, beleptí jegyet beleértve) 3 forint költséggel tetheti meg az utazást Budapestre és vissza. A tömeges felrándulásokat a törvényhatóságok élén álló főispánok, mint a kiállítás kerületi és helyi bizottságának elnökei az e célra alakított bizottság, avagy a közigazgatási tisztviselők közreműködésével szervezik. A résztvevők előjegyzése, a részvételi díjak beszedése, a jegyzetek kezelése és kiosztása, a felrándulás időpontjának, az utazás programjának megállapítása, varmegyénként, vagy ezeken belül kerületenként a főispán, illetve a közreműködők által eszközöltetik. A kirándulásban nők és gyermekek is vehetnek részt: gondoskodás fog történni arról, hogy a nők külön barakkosztályban helyeztessenek el. A kiránduló csoport az intézők által kijelölt vezetőkkel együtt

tesen utazik a fő- és szekvárosba s ugyanazon vonattal hagyja el Budapestet. A kirándulók külön vonatot is vehetnek igénybe, ha az egészben fizetendő menetdíj által a megteendő út minden kilométerre utat 2 frt 30 kr. biztosítatik a m. kir. államvasutak E határozománya alól az igen távol fekvő állomásokra utazó csoportokkal szemben is, ha a kirándulók száma az 500-at eléri, a kereskedelemügyi m. kir. miniszter úrtól esetről-esetre kikérendő engedély alapján, kivételek is lesznek tehetőek. Az egész csoportnak a tartózkodás egész ideje alatt való együttmaradása feltétlenül kötelező. A kirándulók érkezésüknél a kiállítás kalauzai fogadják és kísérik szállásokra, onnét a kiállítást. A délutáni órák a város nevezetességeinek megtekintésére lesznek fordítandók. Gondoskodás történik arról, hogy azok, kik a színházakat látogatni akarják, azt kalauzok kíséretében, kivételes aron kiadandó jegyekkel tehesék. Mindenkinél, a ki ezen kulturpolitikai szempontból jelentékeny országos mozgalomban tevékenykedni óhajt, a ki a néperdekeit szíven viselvén, a tömeges kirándulások eszméjét terjesztetni óhajtja: a kiállítás kerületi és helyi bizottságai és első sorban a törvényhatóságok élén álló főispán és ennek megbízásában eljáró közigazgatási tisztviselők készséggel fognak a további részletekre nézve felvilágosításokkal szolgálni.

— **Felszólalás.** Egy előlelő iparostól következő kérdés érkezett hozzánk: „Tisztelt Szerkesztő úr! Köztudomás szerint Zemplénmegyében egyedül a „Sátoralja“ az, a mely az iparos érdekeket melegen karolja föl, ugyanazért egy iparos, illetve ipartestületi ügyben kérem becses nézetét velem közölni. A sátoralja-új helyi ipartestületnél az alapszabály és házirend — de a pénztári kezelés természete — szerint is az volt eddig gyakorlatban, hogy a szabadtárs és szegődötési díjak a pénztárba fizetvevén be, az ott kiadott nyugta alapján lehet a testületi jegyzékek vagy azzal megbízott közegek a Szabolcs szegődötési vagy felszabadítási. Most egyszerre, mint tudom, előjárásági határozat nélkül a pénztárba a testületi jegyző által küldetik a pénz és pedig több szegődötési és szabadtárs után összegyűjtve egyszerre. Helyesnek találja-e Szerkesztő ur ezen pénzügyi módját? Van-e joga a testületi jegyzőnek önkényűleg előjárásági határozat nélkül a szegődötési és szabadtársra vonatkozó kezelést megváltoztatni? Mi fog történni, ha a pénztári állapot a szabadtárs és szegődötéssel nem stimmel? Szives nézetét kérve, vagyok hazauti tisztelttel.”

— *Egy ipartestületi lap.*
Ere vonatkozólag nézetünk az, hogy az eljárás egészen helytelen, szabálytalan és jogában, de kötelességében is áll az előjáráságiak az ilyen túlkapásokat megrendezésként kezelni. — Első kellék minden testületnél, hogy az alapszabály betartásának a házirend egyéni passziók szerint ne módosítottassék, különösen a pénzkézés nagyon tisztán történjék. Ipartestületnél pénz csak a pénztárnak szabad kezelni.

— **Sátoralja-Ujhelyi Néphank.** 1896. évi február hó 2-án tartotta a sátoralja-új helyi néphank

érzem most — nagy teljesen igaz, kinézet ablakomra a fehér világra. — Látom a hulló, hulló-dagoló hópelyheket, a mint betakarják a földet, minden fűvet, lehullott szirmot vagy kesői virágot, s könyökkel telik meg az én szemem is.

— Látok egy halott, fehér leányt, egy összeesett szemet, akart, meg két szeszifoni hóhéher kis kezét, mintha ott is ölnének.

— Látok egy elszáradt, megfeketedett fácskát, a mely egykor egy lány kacajására pattantotta ki első tapsoló levelét, s melyre ráhullott a dör — s előtte.

— Egy érzem, mintha én volnék az, a ki miatt lecsúszkódott az a nagy fekete szem, összezáródott az a kedves ajak, s mintha engem vágyának ölelni azok a hideg, hófehér karok.

— Egy érzem, mintha én volnék az, a kinél szívére hideg pelyhek hullottak réges-régen, s betakarták azt körös-körül és megölték minden reményt, minden álmot.

— En vagyok az, a ki süttögök egy ócska mesét. Volt egyszer egy kis fa. — elszáradt: volt egyszer egy kis leány, szeretett. — meghalt.

Zomhori Andor.

rendes évi közgyűlését. A részvényesek nagy számú jelentek meg. Az igazgatóság és felügyelő bizottságnak a felmentvényt megadták. Vezérigazgatónak dr. Nagy Armin és igazgatósági tagának dr. Nyomárkay Odont választották meg. A felosztási javaslat azt igazolja, hogy dr. Nagy Armin vezérigazgató alatt az üzlet folyton emelkedik, osztalékok azonban, az 1895. évi magas kamatálak miatt, csak annyit adnak, mint az előtt. Közgyűlés után dr. Nyomárkay Odón, új igazgatósági tagnál kedélyes vacsorára gyűltek egybe a vezető egyének.

— **Kinvezés.** Kádás Andor, a kiváló szorgalmú hivatalnok, a szerenési járásbíróshoz albitóva nevezett ki.

— **A kassai ügyvédi kamara** közhírré teszi, hogy Schulez Sándor ügyvédet, ki eddigelő s. a. ujhelyi kir. közjegyző helyettes volt, S. a. Ujhely székhelyre a kamara ügyvédi lajstromába folytatólag felvette.

— **Gyaszír.** Kottán György és neje Hollógy Eleonóra, valamint gyermekeik Juliska és György mélyen szomorodott szívvel tudatják keves leányuk és testvérök Kottán Mariskának folyó évi február hó 6-án reggeli 3 órakor, életének 25-ik évében himlőjárványban történt hirtelen elhunytát. Temetés a folyó hó 7-én d. u. 4 órakor a római, kath. hitvallás szeritására szerint ment végbe és hamvai a nagy-rózságyi sírkertben tétetett örök nyugalomra Aldás és béke lengjien a felejthetetlen gyermek és testvér porai felett!

— **Sátoralja-új helyi takarékpénztár.** Kezünkbe került a sátoralja-új helyi takarékpénztár évi mérlege. Szép üzleti eredmény, nagy forgalom jellemzi a takarékpénztár szilárdaságát. De nincs is több olyan pénztártétel Magyarországon, a hol oly jól legyenek dotálva a tisztviselők és az igazgatóság, mint a sátoralja-új helyi takarékpénztárnál. Az osztalék részvényenként 55 frt. Előnk lett Dékas Gyula, az igazgatóságba beválasztattak, mint új tagok Dékas László és Klem Tivadar.

— **Tanfolyam** Sátoralja Ujhelyben a fősoltási tanfolyam február hó 6-án vette kezdetét, nem remélt sikerrel. Oly nagy az érdeklődés, hogy egyes községekből 50-60-an jelentkezők. Önünk rajta, mert látjuk, hogy a munkás nép kezd érdeklődni az újítás iránt, újból figyelmeztetjük a helyi lap közléseket, hogy S. a. Ujhely példájára fogadjanak föl szövezeseket és képezzenek alkalmas munkásokat, mivel eskák akkor lesz az ültetés jövedelmező, ha azt a fizetett egyénnel végeztetik.

— **Örömhír a vasutasoknak.** Nagyon kellemes hírt tudatunk a vasutasokkal. A vasutasok régóta érik egy oly szaklapon a hiányát, a mely kizárólag csak velük és a vasuti szakkérdésekkel foglalkozik. Ezen régóta érezhető hiányt segített a „Magyar Közlekedés“ (Budapest, Zsilbárus-utca 7. szám alatt), a midőn nagyszámú tudósítói, magyarrangú munkatársai és vidéki levelezői által nemcsak a vidéki és fővárosi vasutági híreket a napi lapoknál hamarabb közli, hanem a miniszteriumban és az államvasuti és helyi érdeklő vasuti, hatóságoknál tárgyalás alatt levő tervezetekről előleptésekről mindenkor előzetesen értesíti olvasóit. A lap oly ügyesen van szerkesztve, hogy abban a pályáért kezdve a főfelügyelőig mindenki megtalálja az őt érdeklő közleményt. Mivel nagy szolgálatot tett a vasutasoknak az által, hogy az anyagi titokt egyenruha szabályzatot nagy anyagi áldozatok árán megszerelte s a nyilvánosságra hozta. Legközelebb az új szolgálati rendtartást fogja közölni, mely érdekes határozományt tartalmaz, így a fizetés előre fizetendő, nem lesznek 100 frt előleptések stb. A lap előzetési ára negyvedébe 1 frt 50 kr., egész évre 6 frt. Mutatványszámok ingyen küldetnek, levelező lapon történő megrendeléseket is elfogad.

— **A sárospataki leendő bíróválasztási ügy,** úgy látszik, kezd komolyabb jellegű önteni. Mint értesülünk, már vannak — *nem jellek!* — aspiránsok, kik nem átaljak meg nem engedett, de tisztességesnek egyáltalában nem nevezhető eljárással és eszközökkel nyerni meg a könnyebb gondolkodású, gyengébb lapon álló polgártársak legmegtisztelőbb bizalmát, hogy a városban az első székre üljenek. Igazan megfoghatatlan előttünk, hogy Sárospatak város polgársága nem tudja megbecsülni azt a gazdag szellemi tőkét, melyhez hatalmas erkölcs erő is csatlakozik, — és ezt mellozi, meg csak gondolatában sínes, hogy jó volna megkísérteni, hat ha használma nekem is valamit — hanem a helyett az üres, léha, szajhosokra hallgat a amitattja magát. Pedig megnyírszer lett volna már alkalma a saját káran

De a mikor se másnap, se aztán nem jött el az ő — völégénye, hogy bocsanatot kérjen tőle, ki olyan szívesen megbocsátot volna, kezdett kijárni a hával borított erdőre, ahhoz a fekete száraz fához, a melynek ép ugy lehullottak a levelei, mint az ő szívéből elszálltak az álmok. Itt már azt hiszem, sirt is néha-néha.

A ki nem álmokepeket szótt, de szeretett igazán s szívébe képet vésőt be az érzelm leírhatatlanul az, ha meg esalódik, nem látja meg többé a fényt, csak árnyakat, bánatot kerget utalnan.

A kicsi Margitka se látta meg többé a taraszfényt, nem szökött többé szívébe a nyíló virágok kelyhérel a boldogság, arczára a mosolygó szín, a haldokló idő, a szomorú táj nem erőszította el őt magától.

Azt mondják, megfázott nagyon: — meghalt! Lehet! Hiszen a szívek ma már nem szoktak megrepedni a fájdalomtól! Az ilyen banális dogok kultusza régen elmúlt. — Azt mondják, hogy a esalódást el lehet felejteni könyvek közt is.

Igazuk van-e? Nem hiszem.

En pedig, a ki szomorúan írom le ezt a szomorú mesét, a melynek minden betűje — úgy

tanúni. De — úgy látszik — addig nem fog más irányt követni, míg a lejtőnek vagy egész az aljára nem ér, vagy e haladó korunkban annyira el nem marad, hogy még ő is — Sárospatak város polgársága — kénytelen lesz magát elpudefalni. — Legközelebb különben ezzel a bíró választási ügyvel részletesen valódeközünk foglalkozni. Addig is éber figyelemmel kísérjük a nem sok jóval kecseseget fejleményeket.

— **Meghívók Homonnán 1896. február hó 18-án,** húshagyó kedden, a nagyvendéglő termében tombolával egybekötött jótékonyodó, zárkörű, táncz tartatik. A meghívót aláírták: Ozékus István, Demjén Zoltán, Bomba Sándor, ifj. Durcsinszky Gyula, Erdei Mór, Kerekes György, Kerekes Lajos, Lukovits Gyula, Mazur Ernő, Dr. Mazur Gyula, Melegh B. János, Szántó Mihály. Személyjegy: 3 korona. Csaldjegy: személyenként 2 korona. Kezdeté este fél 9 órakor. — Vidéki vendégek elszállásolás végett szíveskedjenek mielőbb Szántó Mihályhoz fordulni. — A gálszécsi izr. nőegylet, saját alapítókéjének gyarapítására. 1896. évi március hó 1-én, vasárnap, a nagyvendéglő összes termében tánczal egybekötött tevestűt rendez. Belépti díj személyenként 2 korona, családjegy 3 korona. Felülizetés-k a jótékony cél érdekében köszönettel fogadtatnak s hirpílag nyugtáztatnak. Kezdeté 8 órakor. — Szerencsen. 1896. február 22-én a „Nagy szálloda” dísztermében a „Szerencsi Kerékpár-egylet” zartkörű tánczigmalmat rendez. Kezdeté este 8 órakor. A meghívó a pénztárnál előmutatandó. Személyjegy 2 korona. Csaldjegy 3 korona.

— **Uj helyettes közjegyző.** A kassai ügyvédi kamara közhírré teszi, hogy Adler Vilmos királyi-helmei ügyvédet kir. közjegyzői helyettesi állás elfoglalása indokából előterjesztett kérelme folytán a kamara ügyvédi lajstromából kitörölte s hogy nevezett ügyvéd iratát dr. Fuchs Emil k. helmei lakos, ügyvédnek adta át.

— **Exhumált hulla.** Január 31-én Fischer János és neje (traucinfalvai lakosok) az erdőn egy magánosan állott hatalmas tölgyfát iparkodtak ledönteni: Fischer né — a tölgy a még nem várt időben reccsogni kezdvén — azt hitte, hogy feléjük zuhan a fa; elkerülő tőhát a veszőlyt, szerencsétlenségére épen a fa dőlési irányában menekült és a hatalmas tölgy maga alá temette. Az agyonütött né akkoron eltemették. Amennyiben azonban a kir. törvényszék a halált gondatlanság következményének tartotta, folyó hó 8-án a nő exhumáltatta: orrosi szakértők konstataálták, hogy a nőnek nyakcsigolyája törött össze. Most a törvényszék előtt e gyanús esetben a vizsgálatot megindították.

— **Megégett gyermek.** Mult hó 17-én M. Horgyán Bodnár János és neje másfél éves leánykájukat lakásukon magára hagyva, a gyermek ruhája az égő tűzhelytől tüzet fogott és egy óra alatt egészen szénmáégett: szülei már csak új állapotban találták egyetlen gyermeküket. Az eset csak most jövén tudomásra, a gondatlan anya ellen vétkes gondatlanság miatt az eljárás megindított.

— **Tűzoltó hal S. a. Ujhelyben** folyó hó 8-án volt a városi színházban nagyszámú előkelő társaság részvétel mellett megtartva. A terem a hagyományos szokáshoz képest csinosan volt díszítve. Éjjel 11 óráig folyt a tánc, amikor a jobbnál-jobb ételekből s italokból állott batyulnak felhordására került a sor. Vaesora közben a színpadi függöny felgördült s a közönség szemé elé egy nem mindennapi látványosság tárult. A színpadon ugyanis fából egy házikó lett építve, mely ellen 15 tűzoltó előképben támadást intézett. A főlég levert fódél görög tüzzel lett megvilágítva, a beégett házból egy tűzoltó által egy gyermek lett megmentve. E közben az ablak külső redőri is égett s az ablakban egy csinos telfratú „transparent” tünt fel ily felirással: „Eljen a társaság, élnek s a parancsnokság!” Az előképet a zenének a távolbéli csendes melodijára tette érdekessé. — A függöny lebeszájtása után a tűzoltó egylet tagjaiból alakított s 20 tagból álló dalárda két alkalmi hazafias darabot énekelt. A rendezőség ezt miközött, hogy a közönségnek élvezetes estét nyújtson, a mi sikerült volna is, ha a jobban-jobban feltűnő és a társadalom testén rágódo „kasz” rendszer itt is nem hódít tért. A bálon megjelent kikkék a tűzoltók neigizálása mellett külön mulattak és a parancsnokságot figyelemre sem méltatták. — Helyesen jart el a parancsnokság, amikor túltette magát ezen a helyzeten és reggeli 7 óráig mulatott saját bajtársaival Sajnálandó tényként kell felemlíteni, hogy éjjel felmerült egy kellemetlen

incidens is. Nem hozzuk az incidensben részletes leírását a nagy közönség elé, mert addig, míg csak lehet, a derék egylet szennyesét nem akarjuk a piacra vinni, csak annyit jelzünk — a félreértesek kikerülése végett — hogy a kellemetenség ott timadt, a honnan éppen ellenkezőt váránk. Ez az incidens is talán azt kíváná, hogy az egylet — a saját jóhírneve és békéje érdekében — a saját kebelében intézze az elintézní való ügyeket s talán legjobb volna egy új választás megújításával. — A mulatság rendezésében az oroszlanrész Hlavathy Elek egyleti titkárt illeti, a ki az egyletnek nemcsak egyik erős oszlopa, de a kinek fáradságtalan közreműködése eredményezte azt, hogy a mulatság anyagi sikerrel lett koronázva.

— **Elnöki körlevél.** Matolai Etele, Zemlénvármegye alispánja a következő körlevelet bocsátotta ki: „Elnöki körlevél. A t. vármegye törvényhatósági bizottságának tajgait a folyó 1896. évi február hó 25-én d. e. 10 órakor kezdetét veendő rendes közgyűlésre tisztelettel meghívom. A közgyűlés nevezetesebb tárgyai: 1. Az állandó bíráló választmányba az 1870. évi XXII. t. c. 38. §. alapján és az 1892. évi XXXI. t. c. 1. §. értelmében 5 tag választása. 2. Az állandó választmányba ugyanazon törvények értelmében 80 tagnak választása. 3. Az 1883. évi XLIV. t. c. 30. §. alapján az adó felszámolási bizottságba 2 rendes és 2 póttagnak választása. 4. A statisztikai választmányba 7 tag választása. 5. Az alispán időszaki jelentése a vármegye közigazgatási állapotról. 6. A millenniumi bizottság jelenlése, honfoglalásunk ezer éves fordulójának ünneplése alkalmából tartandó, a vármegyei dísz kar gyűlés tárgyában. 7. A nagymált. Belügyminiszternek a millenniumi vármegyei handériumok szervezése tárgyában kiadott intézvénye. 8. A kereskedelemügyi miniszterium intézvénye a hadászatiilag fontos ótak javítása tárgyában. 9. Az országos kiállítás bizottság megkeresése, a vármegye levéltárában lévő tárgyaknak a kiállításra leendő felküdése tárgyában. 10. Győr vármegye átirata a kiegyezés tárgyában. 11. Zala, Szabolcs- és Trencsén-vármegyék átirata, melyben a szegény rények tárgyában kibocsátott belügyminiszteri intézvény ellen tett feliratokat pártoló felirat intézése végett megküldik. 12. Az alispán jelentése a millenniumra megrendelt képek iránt tett intézkedéseiről. 13. A közgyűlés által elintézendő már beérkezett és még beérkezendő összes ügyek. 14. A községek származásai és még nem tárgyalt költségelőirányzatok. Az állandó választmány t. tajgait felkérem, hogy február hó 24-én d. e. 9 órakor kezdődő ülésen megjelenni szíveskedjenek. S. a. Ujhely, 1896. febr. hó 12-én. Matolai Etele alispán.”

— **Örömmel tapasztaljuk, hogy Ungváry László** 121 holdas ceglédi gyümölcs-faiskola telepe nemcsak a hazában vált mindenki előtt ismertté, hanem most már szívesen keresik azt fel Románia, Bosznia, Hercegovina, Galicia s főleg Ausztriából is a rondelők. És hogy a kényesebb ízű külföldiek, mint vannak az Ungvárytól szállított esemetekkel meglegedve, arra nézve többek közt szolgáljon tájékoztató! **Umlauf cs. és kir. udvari kert igazgató** (Bécs-Schönbrunn) alábbi következő eredeti levele: „Különös örömmel válik Ont értesítenem, hogy ide küldött esemeték kifogástalanok és valóban szépek. En csak elismere néssel nyilatkozhatom az ilyen kitűnő minőségű anyag előállításáért és ezennel felkeresem Ont, hogy hasonló, kifogástalan minőségben az itt leírtakat küldeni szíveskedjék. Umlauf cs. és kir. udvari kert igazgató (Bécs-Schönbrunn).”

— **Gálszécsi level.** A legörömbb olvasókörök egyike a gálszécsi polgári olvasókör. E hó 8-án tartotta az idei zartkörű táncestélyét, mely a város és környék örösi részvétele mellett a legfényesebben sikerült. Ilyen fényes és sikerült bál még Gálszécsen nem volt. Az eredmény is meg volt, a mennyiben 100 frtnál jóval több tiszta jövedelem jutott a kör könyvtára javára, mely különben is ritkítja párját a vidéki olvasókörök között. Gálszécs városának különben is kijutott a farsangi mulatságból. Elkintve attól, hogy a gálszécsi polgári olvasókör minden két héten egy-egy népszerű felolvasó estélyt rendez, melyre a vendéglő nagy téncterme rendszeren szüniltig meg szokott telni s melynek folytatását rendszeren reggelig tartó tánc kepezi. Ugyancsak E. hó 15-én rendez a városi intelligencia egy batyubált s E. évi március 1-én tartja meg az izr. nőegylet rendez évi táncestélyét. — Megérkeztek városunkba Thalia vándor papjai is. Kőrösi Bertalan igazgatóval az élen. Folyó hó 12-én kezdtek meg az előadások sorozatát a „Dolvaiv nádból lánya színművel és tekintve, hogy az előadás valóban min-

taszerű volt, a közönség nem fog mulni, hogy az igazgató rendszeren mosolygó arca még mosolygóbbá váljék. Egyelőre 40 bérlet van biztosítva 12 előadásra.

— **Sertésvesz.** T. Dobon kiűtött a sertésvesz. És a miniszter ennek dacára is megengedte, hogy a gr. Andrássy Gyula sertéseit vasuton elszállíthassák. A vasuti állomás, melyen a sertések feladandók lettek volna, a t.-luci. A vasuti állomás azonban a közönség keresztül lement csupán Dobró eljutni. A t.-luci községi bíró — tudván a t.-dobi sertésveszről — annak dacára is, hogy figyelmeztettek a miniszteri engedélyre, nem engedte, hogy a farka a községen átmenjen. Inkább kész volt állásáról lemondani, mint a törvényes állapottal meg nem egyezőt cselekedni, vagy csak abba bele is nyugodni. Ez az eset is jellemző a mi állapotainkra. r. l.

CSARNOK.

Az első gyermekírás.

Elbeszélés.
Irtá: **Réz László.**
(Folytatás.)

— Csak beszélj! én most hallgatni akarok. Hadd elevenedjék fel emlékezetemben ifjú korom!

Félig álmosan, ében is álmodva, úgy hogy még mindig fülbe eseng az a jó érzégyő muzsika, kezdett hozzá Ida a beszédhez.

— Kíváncsian késtem be a bál terembe. A fény, az izléses díszítés kellemesen lepett meg. Valami meghatottság fogott el, mikor beléptem. Hogy miért nem tudok magamnak se számot adni róla. Ez a meghatottság azonban nem sokáig tartott, mert ifjú emberek fogtak körül, a kiknek különböző hízlelő szavai olyan kedvetlen érzés félélt támasztottak bennem. — Tudja Isten nincs az én telen olyan hangokhoz szokva! — De időm búsulni nem volt, mert szót a muzsika s engem tánczolni vittek. Milyen különös volt is! Az őrzelmek csak úgy váltakoztak szívemben. Az iméző még keseregőni lett volna kedvem, most meg úgy érzem, mintha nem is e testben, nem is a földön lettem volna. . . .

— Ugy-e holdog voltál? Ártatlan szív, ifjú vér. . . . No csak beszélj tovább! Minők voltak az ifjú emberek?

— Ifjú emberek? — Nem tudom én azt megmondani. Nem volt nekem bátorságom szemükbe nézni. Első szavuk olyan feleletet keltett bennem. Egy volt közöttük, a kire emlékszem; annak egészén előttem van. Ő nem jött újjongva, hajlongva élen. Megállt egy szögletben s onnan nézte a vig társaságot. S én egész éjszaka, ügylenem kísértem, nem is tudom miért. S valahányszor feléje tekintettem, tekintetünk mindig találkozt. — Jajj kedves Márta néni! Milyen volt annak tekintete! Én mindig elpirultam, ha ránéztem. Fekete haja, fekete szemöldöke, kúncsorgós fekete hajusza azt a kerek arcát olyanná tette, mint a legszebb nyári éjszaka, melyből az a két csillag szem úgy ragyogott ki, mint a nyári égről a legszebb csillagpár. Vele is táncoltam egyszer. Nagyon keveset beszélünk egymással. Jórómán csak azt kérdeztük meg egymástól, hogy jól mulatunk-e? De aztán annál többet néztünk egymás szemébe. Nem is eszálom hát, ha még most is magam előtt látom.

— Ugy, ugy? óles lányom?! Kutyá jár a kertben ugy látom.

— Mit kell ez alatt értenem, kedves Márta néni?

— Majd kisérl a végén, kedves lányom. Most nem szólok semmit. . . .

— Hisz már itt a vége. Nem tudok én arról a bárról többet mondani. Mert ha meg azt is megmondanám, hogy nem bántam volna ha csak ugyan beteljesedett volna, a mit az a vig Kerekes Laci kurjantott, mikor együtt táncoltunk: bárosak ez az éjszaka, Szentgyörgy napiz meg se virradna! megharagudna rám kedves Márta néni.

— Nem haragszom most, kedves lányom. Ma jó napom volt. Hanem kerj fel már.

— Kiment Ida az udvarra, de az ő lelke is másfelé kalandozott.

V.

Nemcsak a test, a lélek is emel terhet. A léleknek két terbe van: a titok, meg a bűn. Mig a lélek a teher nehezedik, addig folyton nagyon bágyadt. Olyan, mint a hosszú nyári nap estéjén a test: csendes szobát, homályos helyet s puha

